



חברת אספילם גאה להציג את גדול סרטי השנה

# אל סיד

שהוסרט עם צירלטון הסטון, סופיה לורן, צוות מעולה ביותר, 7000 ניצבים ובמחיר של 12 מיליון דולר על הרקע הנהדר של ספרד

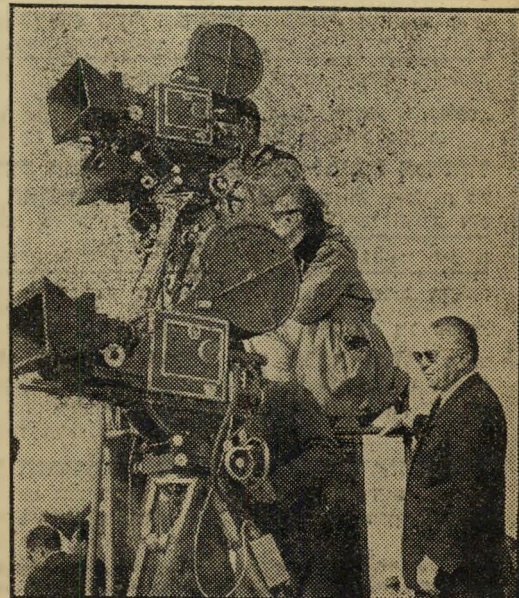
מעבר לים וזכה לקבל מהם את תואר הכבוד אל-סייד (האדון) ששובש לאל סיד.

## „הקמפיאדור“

אספילם\*, יבואן הסרטים הישראלי, הקשור עם גדולי מפיקי הסרטים בעולם (ושהביא ארצה, בין השאר, את סרטי הוולט דיזני ואל-סייד), גאה להציג את „אל-סייד“, בו מראה ברונסטון, שייפגש הי שבוע עם נשיא המדינה ועם ראש הממשלה, את הגיבור הספרדי הלאומי, הקמפיאדור (המנצח ב־ שדה הקרב) אל-סייד, הלא הוא צירלטון הסטון, על רקעה הנפלא של ספרד, אותה עברו מצלמותיו של ברונסטון (הנראה בתמונה ליד מצלמות 70 המילימטר המיוחדות בהן הוסרט הסרט) לאורכה ולרוחבה.

קרבות מרים ואהבה נאמנה, צילות לב וגודל הנפש הם הרקע החי לאגדת עם נפלאה שקמה לתחייה על בד ה־קולנוע.

\* שם החברה מורה לא רק על המובחר, ה־„אס“ שבקולפיט, אלא גם על ראשי התיבות של שמות מנהלי החברה, אהרון שיר ושמ טוב ששון.



## במדינה

### דת מוות בטליביזיא

קריית צאנו הישראלית (העולם הזה 1273), השוכנת ליד נתניה, יכולה עוד ללמוד הרבה מאותה הגדולה, המפרנסת אותה בכסף וברוח, מארצות-הברית. הדמיון העשיר, כושר ההמצאה המגוון, הרעיונות הגאוניים, מלווים ללא הפסק את מעשיהם של אנשי הרב מקלויזנבורג בניו-יורק. מעשי הטרור של אנשי הקריה בישראל, שהכריחו את כל המתנגדים להם לעזוב את המקום, מהחירות לעומת סיפורי בניו-יורק. אחדות משיטות אלה למד על בשרו הרב מאיר אמסעל, לאחר שפירסם בשבועון, המאור, היוצא בניו-יורק, שחסידי צאנו הם יידי הציר גות — ובניו-יורק אין חטא גדול מזה. מיד למחרת הפירסום החלה הרדיפה אחרי הרב העורך.

סיפר על כך הרב אמסעל עצמו: „כ־ג ימים לפני הפסח, התלקחה אש התופת בכל שגעוניה. הגברו הקריאות והקללות. בערב יום טוב אחרון של פסח הביא לי הדואר 12 חבילות... והנה חבילות של כל סחורות ובהן כדונני לכבוד הפסח ב־ חמץ ובנבלות וטרפות. משלוח החבילות נמשך ועד היום הזה מגיעים חבילות ב־ דואר שעלי להחזיקן.“

„מיד בחול המועד התחילו בטקטיקה חדשה. מדי יום ביומו צלצלו אלי נציגי חברות גדולות ובעלי מסחר, למתי ישלחו לי את הסחורה שהזמנתי. לדוגמא, קראני סוחר אחד לעשיית כרכים, למתי ישלח לי את השחורים. וכן בית-מסחר לספרי גלחות. כן קראתני חברת הביבלי, וקימו אותי בכרזה רבה לרגל כתיבי להם, שרצוני להיכנס לחברתם...“

„אני נקרא לבוא להלווייתו.“ לפני ואחרי הפסח התחיל זרם של משלוח מכתבי איום להרוג ולאבד, מבושמים ב־ קללות ובגידופים, המראים לדעת את הש־ כלתם ובגרותם הגבוהה של אותם בני שלושים ויותר, ועל הצעירים מהם אין להתפלא עוד, שהרי יש להם מורים מצור יניים. מתוך שהקיצוני בלילות היברתי את תשובתי שנתפרסמה. הגם שלא הזכרתי שמות, נדמה לאנשי קלויזנבורג שהדבר נוגע להם, והמטה הארצי שלהם נועץ כדת מה לעשות.

„אור ליום ב־ פרשת נשא, אחרי חצות הלילה, ואני הייתי בקליבלנד לקחת חלק בתחנת בתו של אחי האדמו"רים, והנה תרועת צלצול בפעמוני ביתי. אשתי נת עוררה משנתה והנה שני אנשים לבושי שרד לפני וישאלו איה הרב אמסעל. אש־ תי שלאה מה לכם ולרב אמסעל ויענו שרוצים לקחתו לאמבולנס המחכה למטה ברוב. אשתי הוסיפה לתמה ולשאל מה זה אמבולנס. האנשים ענו ברובזה, אנתו מבית-חולי-הרוח ברידזשועי, ולפני שעתים טלפנו מביחד בבקשת רחמים, למהר לבוא לקחת את רבי אמסעל הנמצא במצב אנוש. אשתי הרגיעה אותם אבל הם בכעס קראו למשרה והופיעו שני בלשים שרשמו פרו־ טוקול.“

„אבל הם לא הסתפקו במעשה העחל הגס של שליחת האמבולנס. ביום ב־ ב־ בוקר קראו לי את תחנת הרדיו בניו-יורק, וביקשו להודיע שרוב אמסעל קרתו אסון בחצות הלילה והלחיתו תהיה בחצות היום מביתו.“

„אין בביתי לא טליביזיא ולא ראדיו ואשתי לא שמעה את הידיעה. אולם מיד אחר כך התחילו להרעיש בטלפון להודיע מה זה ואיך זה נעשה. מתחילה סברה ש־ הקוראים מאנשי קלויזנבורג וענתה בגסות, אבל אחרי כן שקראו לה מכרים ואמרו לה מה שהודיע הרדיו, והגם שידעה שהנני בקליבלנד, נתנה אמון לבשורה הפתאומית ומרוב פחד ובהלה לא יכלה להוציא הגה מפיה. נפלה אין אוגים על מיטתה, מלאת צער ויגון, כשכל גופה רועד מפחד.“

„כבר בשעה 11 בבוקר קראני אחד מ־ ידי, שהיה מאמין ואינו מאמין לידיעה, ומסר לי הנעשה בניו-יורק. קראתי מיד לתחנת הרדיו בניו-יורק ושאלתי איך זה אפשר להודיע ברבים ידיעות בלתי אחר־ איות. הוא נבהל מפחד, והבטיח להודיע מיד את הנתון. אולם הפחד העצבון ש־ עוררה הידיעה הראשונה אצל ידידים, גולו מהם את תאוות החיים ולא האזינו עוד לרד־ (המשך בעמוד 10)

\* חברה מיטונרית נוצרית.

## בעיר מטרסרים

### מתכוננים העורבים

ר־ **בבע מנון**! „מנון הוא האיש“ זהו סמלו של מנון! מעל קירות, לוחות מודעות, עמודי-חשמל וחלונות-ראחה עולה הקריאה אל תושב בומבי להצביע בעד מועמד מפלגת הקונגרס, ש־הבטחון ח.ק. קרישנה מנון. בין כל שתיים-שלוש מודעות של מנון, מתנשאת קריאה של מתחרהו — בלתי-תלוי, ג.ב. קריפאלאני, שסמלו — לאלה מבין הבוחרים שאינם יודעים קרוא וכתוב — הוא המאנוניים.

אם להאמין לעתוני בומבי — הגדולה, הרועשת, המפותחת והמושחתת שבערי הודו — הרי ששום דבר אינו מעסיק את בני העיר מלבד הבחירות. ידוי אבנים ב־ מכוניות של מועמד לבחירות וזכה לכות־ רת ראשית בעתוני-הערב; הכרזתו של קריפאלאני, כי קרישנה מנון, עם כל הכבוד הראוי לו אישית, אינו אלא משתף-פעולה עם הקמוניסטים, קודמת לידיעות על הצ־ עותיו של ניקיטה כרושצ'וב לפירוק נשק. ואמנם, יש משהו בזה. בצפון בומבי, מחוז בחירתו של מנון, קשה ליהנות מן המוסיקה ההודית המסחררת העולה מכל עבר. מתחרים בה קשות קולות הבוקעים מרמקולים המותקנים לגיפים, והקוראים לעובדים-ישיבים — לרוב באנגלית — להצ־ ביע בעד מועמד זה או השני. קשה אפילו לשמוע את להיטות הסרסורים הצעירים, המציעים „בת הודית יפה מאוד. צעירה. בת משפחה טובה. רק תראה ותחוויר.“

עורך טיימס אוף אינדיה, שהסביר לי את בעיות הבחירות הבטיח: „זה עדיין לא כלום. ההצבעה תתחיל רק בעוד שבוע ימים. ואז יהיה שמה. עכשיו אינך יכול למצוא אף שר בעיר. כולם מסתובבים בכפ־

## מאת

### שלום כהן

רים. בעוד יומיים-שלושה ירכזו את מאמ־ ציהם בעיר. ואז יהיה שמה.“ יותר מכל יהיה שמה בצפון בומבי, על אף ששם ייבחר רק אחד מתוך 44 נבחרים מדינת המהאראשטרה לבית-הנבחרים המרכזי בדלהי. כי האחד הזה יהיה קרישנה מנון, או מתחרהו קריפאלאני.

מאחורי מנון עומדת כל הפרסטיגיה של גיואהרלאל נהרו, ראש ממשלת-הודו וראש מפלגת-הקונגרס. בנאום אחרי נאום הבהיר נהרו כי החזרת יידינו מנון לבית-הנבחרים כמוה כהצבעת-אמון בו. אי-בחירתו של מנון תתפרש בהודו כאילו היה מרכז מפאיי בישראל מחליט לפתע להעביר את שמעון פרס ומשה דיין, למשל, מראש רשימת מר־ עמדיה לכנסת, אל תחתית הרשימה. ואילו מאחורי קריפאלאני עומדים חוגים רבים שמאסו במנהיגות נהרו בראש הקונגרס, ו־ אלה הטוענים: „מאז שקיבלנו את עצמא־ נתנו, לפני 13 שנה, עומד הקונגרס בשלטון. זה יצר שחיתות ורקיבון. אנחנו רוצים ש־ נהרו ימשך לעמוד בראש המדינה, אבל אנחנו גם רוצים שתהיה לו אופוזיציה חזקה ויעילה.“

## ★ ★ ★

### 430 מידיון בעיות

ר־ **זאת**, הרושם של קדחת-הבחירות הציפוני בלבד. מתחתי מתנהלים החיים בבומבי באורח רגיל ונורמאלי — אם אמנם יכול ישראלי לראות חיים אלה כ־ רגילים ונורמאליים בקנה-המידה שלו.

הרושם הראשון שעושה עיר זו הוא רושם מהמם. אין אנשים ברחובות; יש המונים. כשמתחלפים אורות הרמזורים ו־ מגיע תור הולכי-הרגל לחצות את הרחוב, משתפך נהר אדיר של אנושות לבושה בלבן. עשרים פעם ביום הייתי מוכרח לומר לעצמי שאין זו תהלוכה או הפגנה הצר־ עדת לפני, כי אם סהם אלף איש התוצים את הרחוב.

כשמעתי הרצאה מפי מנהל לשכת-העת־ נות הממשלתית על תוכניות-הפיתוח של כפרי הודו, ועל הצורך להעשיר את ה־ אדמה ולהבטיח מקורות השקיה, ראיתי ל־ נגד עיני איוה שכוון-עולים במבואות תל־ אביב, או כמה דוגם המקבלים מים מצינור